

L'activitat econòmica de Granollers en l'edat mitjana

Per ALFRED CANAL I COMAS

No gosàriem parlar de la potencialitat econòmica que individualment i col·lectiva es pot i deu atribuir als habitants de Granollers en les pretèrites edats a les quals ens hem de referir —donant compliment al prec del volgut amic Director del nostre preuat periòdic granollerí LA GRALLA, — si no estessim convençuts fermament de que aquella potencialitat era forta i robusta, malgrat i que les fonts d'on podem recollir dades per a recolzar fermament aquesta opinió, són escasses i encara les poques de que podem disposar són fragmentàries i de diversos orígens i dates, que fan que sigui poc concret en general el concepte que poden mereixer les activitats personals d'aquells nostres

avant-passats, per tal d'encloure en una suma d'actuació social econòmica, en relació al restant de viles i ciutats de Catalunya, per a així poder aquilatar ben bé l'importància de la nostra antiga vila en l'ordre econòmic, cosa que concretament avui en aquest treball ens proposem d'assolir.

De bell antuvi, comencem a considerar, en ordre general històric, que totes les viles i ciutats que en l'antigor havien estat autoritzades per diversos poders, reials o senyorials, per a murallar llur cos o terme, eren pobles vius i forts, i, per tant, d'una importància econòmica en absolut gens menyspreable, fins i tot considerant que les dites autoritzacions s'assolirien —mantes vegades— per l'acció personal de tals o quals persones nobles o de certa influència política en la governació, tan inestable, dels estats antics. Més, àdhuc això considerat, no manquen els documents, que, com el corresponent al nostre privilegi de murar la vila, atorgat per l'Infant Joan, primogènit reial i Governador general del territori, en 6 de juny de l'any 1366, dona poder a la Generalitat de Granollers per a construir la dita muralla, o bé reforçar i aixecar torres de fortificació a la vella, ja en aquella època existent, emperò considerada fluixa o insuficient per a aturar les escomeses de la gent forastera, quasi sempre francesa, autoritzant-los, àdhuc, per a establir taxes pecuniàries imposadores als habitants de la vila, així com als que vivien en cases de camp a son voltant, per l'espai de llegua i mitja,

podent pagar amb diner, jornals o espècies. I tant es despren l'importància que revestia l'obra autoritzada, que fins veiem, en l'aital escriptura de privilegi, que els obrers elegits per la Generalitat municipal per a l'execució de dita obra, tenien poder, ultra de senyalar i executar les taxes per ells mateixos establertes a llur bon seny, per a obligar a quantes persones tinguessin l'ofici de picapedrers, matxacadors, canters, paletes i manobres, a treballar en l'obra del mur, senyalant-los el salari o jornal que els semblés apropiat a la feina que havien de realitzar. També podien obligar a les dones a treballar i a fer requisita d'animals de càrrega, així com tallar o fer tallar tota classe d'arbres, no

fruiters, exceptuats emperò els roures, per tot l'espai comprès al voltant de la vila en la mida d'aquella llegua i mitja senyalada per les cases de camp en respecte a les taxes contribuïdores de l'obra.

Tots aquests detalls ens fan creure que es tractava de cosa sèria i important, i sots aquest punt de vista, hi ha dret a suposar que l'importància econòmica de l'obra a realitzar havia de restar en parangó i consonància amb la potencialitat o medis per a portar-la a terme.

Per aquesta raó o raons no ens estranya que l'historiador i crític català Antoni de Bofarull s'atansi a creure que l'antic *Prætorium*, senyalat en les cartes geogràfiques romanes i que la generalitat d'historiadors i geògrafs fan correspondre a La Roca, sens dubte perquè en aquest poblet s'hi aixecà el famós Castell feudal al peu de la via romana que de La Junquera o Empúries portava a Tarragona, correspongués a Granollers o a Hostalrich, puix si bé aquella expressió corresponia generalment a la casa o palau del President de la província, la casa més noble i rica, —i d'aquí podria derivar el nom d'Hostalrich,— *Prætorium*, significava àdhuc *horreorum rice; conservandij speciebus publicis*, segons va dir i proclamà l'emperador romà Lleó, en el llibre XIV cap. de of. Rect. Prov. I que la nostra antiga vila era graner de tota la contrada i fins proveïdora de la ciutat de Barcelona, ho prova el cas del ric comerciant En Pere Bruniquer, fill de la

LA BIBLIOTECA. — Sala gòtica del que fou Hospital de Sant Domènec, magnífic estatge avui, de la Biblioteca pública de la ciutat.

URALITA

EL MILLOR MATERIAL PER A TEULADES

CANALETA

Placa en tamany de 120 x 75; 185 x 114
i 250 x 114 c i m

DEKOR

Imitació de fustes en Arrimaders i Artesonats

CANALONS

I TUBS PER A DESAIGÜES
Dipòsits i Xemeneies

Demanin catàlegs i pressupostos

URALITA, S. A. : Agència: Doctor Robert, 31 : GRANOLLERS